

Âlim (İmam Nevevî)

Nureddin Yıldız'ın 27.02.2008 tarihli (4.) İşi Vaktinden Çok Olanlar dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Ümmet-i Muhammed'in tarihinde eşsiz yer tutan, sahabe ve tâbiîn neslinden olmadığı hâlde onlar gibi hayat yaşayan, ayağına gelmiş dünya nimetlerine tekme atarak ve dünyaya tenezzül etmeden ömrünü tamamlayan, yedi yüzyıldan beri ümmetimizin bütün mezhepleri ve fikir ekolleri tarafından benimsenen, kimsenin aşırılığı ya da hataları hakkında bahis açmadığı bir Allah dostundan bahsedeceğiz.

Bu şahıs Şam yakınlarındaki Neva adlı köyde doğmuş ve oraya nispetle anılan İmam Nevevî hazretleridir.

*

Nevevî'nin hayatı hakkında anlatılan güvenilir bilgilerin büyük çoğunluğu Şafiî mezhebinin umde isimlerinden sayılan, muttaki ve âlim bir zat olan Alaaddin ibni Attar adlı talebesinin eserinden alınmıştır. Bunu vurgulamamızın sebebi bizim de bu metin boyunca onun eserinden faydalanarak bahsettiklerimizin "maneviyat dünyasından alınmış şeyler işte... kaynağını bilmek şart değil..." türü sayılacak, kahve masasında anlatılagelmiş menkıbeler olmadığının altını çizmektir. Gözüyle gördüklerini anlatan mübarek bir zatın, hocasının zamanında yazdığı ve yüz yıllardan beri kütüphanelerde bulunan bir eseridir söz konusu olan.

*

Fazileti anlatmakla bitirilemeyecek, ümmetimizin takva, züht ve cesaret meziyetlerini temsil eden, fani âlemde kırk beş yıl yaşamasına rağmen asra sığmayacak denli iş gören, dünyanın mezbelelik ve virane manzaralı bir kabristanında medfun bu mübarek şahsiyet, kiminin toprağın üstünde debdebeli bir mezar yeriyle sergilediği şaşaasına karşın, toprak üzerinde de atıl ve köhne bir manzarayla karşımıza çıkmaktadır. Kiminin toprak üstünde, kiminin de toprağın altında şaşaası vardır.

İmam Nevevî rahmetullahi aleyh, sadece bir âlim değil. Tekkesinde zikirle meşgul olup bir hırka içinde tesbih çekerek ömür geçirmiş abidlerden de değil sadece. Babasından kalmış mala tenezzül etmeyerek fakir hayatı yaşayan bir zahid olmaktan da ibaret değil. Yazdığı metinler dolayısıyla hapse girip sonra da bunlardan ötürü özür dilememe cesaretini göstermek de tek meziyeti olarak sayılamaz. Bu saydıklarımızın tamamını kendinde toplamış bir Allah dostundan söz ediyoruz. Âlim, abid, zahid, cesur bir insan. Yirmi sene okuyup üstüne yirmi sene de faaliyetle geçirmiş biri değil; bütün hayatı zaten kırk beş yıl, üç ay. On sekiz yaşına kadar da köyünün sıradan gençlerinden biriydi yalnızca. Bu yaşta ilim öğrenmeye karar verip kalan yirmi altı sene ilim ve amel gölgesinde hayat geçirmiştir. Sadece yirmi altı sene. Bir bilgisayar programı yapmaya kalkışsak bile yirmi altı sene yine uzun bir zaman değildir.

İmam Nevevî, ümmet-i Muhammed'in evlerine Kur'an'dan sonra en çok aldıkları kitabın müellifidir: *Riyâzu's-Sâlihîn*. Ümmetimizin kütüphanesinde bundan daha kıymetli kitaplar vardır, *Sahîh-i Buharî* ve başka birçok hadis eseri zaten *Riyâzu's-Sâlihîn*'in beslendiği kaynakların bizatihi kendileridir. Fakat şeyhülislamlardan zoraki yazı okuyabilen avama varıncaya kadar herkesin istisnasız biçimde evinin kitaplığına aldığı ve Müslümanlığını geliştirmek için okuduğu kitap olma payesi *Riyâzu's-Sâlihîn*'e nasip olmuştur.

Bir Müslüman yoktur ki Nevevî'nin eserlerinden biri sayesinde Resûlullah aleyhissalatu vesselamı öğrenmemiş olsun. Eğer ilk defa hadisle tanışacaksanız size onun *40 Hadis (Erbaîn)*'ini gösterirler;

hâlbuki dört yüzden fazla âlimin '40 hadis' derlemesi yazdığı biliniyor, Nevevî'den önce ve sonra. Ama illa 40 hadis okumak istediğinizde karşınıza, muhatabınız hangi mezhepten olursa olsun, ilk sırada onun kaleminden çıkan konacaktır.

Hafızlık yapmak, Kur'an'ın nasıl okunacağına ve Kur'an edebine dair bilgileri almak isteyenlere günümüzün bütün yazı tekniklerinin gelişmişliğine ve baskının kolaylaşmasına, kitap bolluğuna rağmen yine de İmam Nevevî'nin eseri gösterilecektir: *Et-Tibyân fî Âdâbi Hameleti'l-Kur'ân*. "Kur'an'ı taşıyacak olana terbiye kitabı" diye bir kitapçık kaleme almıştır ve yüz yıllardır müminler, mukaddes kitaplarına dair edebi o eserden öğrenmektedirler. Resûlullah hangi duaları ederdi diye merak edenler de onun *el-Ezkâr* adlı eserine başvuracaklardır; hatta o kadar ki piyasadaki yüzlerce başka dua mecmuasından birini almak isteyenler de aldıkları derlemenin *el-Ezkâr*'dan faydalanılarak oluşturulduğunu fark edeceklerdir.

Sonuçta zikir kitabı okumak için ya Nevevî'ye ya da ondan kopyalayanlara muhtaç olma durumu söz konusudur.

Ümmet-i Muhammed'in -elbette Kur'an hariç- bütün mezhep ve ilim ekollerinde, kitapları Nevevî kadar okunan bir isim daha yoktur. İmam-ı Azam'dan İmam Şafî'ye, hatta Nevevî'den dört yüz sene önce yaşamış İmam Malik'e varıncaya kadar hiçbir büyük isim müminlerin evlerindeki kütüphaneye yüksek ihtimalle girebilen kitap sahibi değillerdir. Azıcık okuyup yazan, ilme merak salan herkesin evinde mutlaka bir nüsha *Riyâzu's-Sâlihîn* bulunur lâkin İmam Malik'in *Muvatta'sı* kaçımızın evinde var?

Nevevî'nin eserlerinin tanıtımı için bu mübarek ismi hatırlıyor olmaktan daha başka bir noktayı vurgulamaya çalışıyoruz. **Düşününüz ki bir insan; peygamber olmadığı, ashab-ı kiramdan da sonra yaşadığı, sözelimi seksen sene gibi uzun bir hayat sürmediği, daha beş yaşındayken kitap okumaya başlamadığı, toplamı yirmi altı seneden ibaret talebelik ve hocalık emeğiyle ümmet-i Muhammed'in ondan önceki geçmişinin en iyi taklitçisi ve kendinden sonraki altı yüz küsur seneye bakıldığında da henüz geçilememiş biri oluyor.** Nevevî, yaklaşık olarak, ümmetimizin tarihinin tam ortasında durmaktadır. Takriben hicrî 650 senesinde vefat ettiğini kabul etsek bütün geçmiş 1400 senenin ortasına tekabül eder.

Onun hakkında şöyle bir iddia mübalağalı olmaz: Efendimiz aleyhisselamı takip eden ilk devir nesillerinden ashab-ı kiram, tâbiîn ve tebe-i tâbiîn zamanında yaşamadığı hâlde geçmiş nesillerdeki o mübarek kimseleri hayatında görebileceğimiz biridir. Bu tespiti belki Şafî mezhebinde onunla ortak olduğu için bir Şafî âlimi dillendirebilirdi ve bu normal sayılırdı ama adına mersiye yazan Hanefî âlimleri de bunu söylemektedirler. Malikîler ve Hanbelîler nezdinde de o mübarek ve saygın biri, kendinden önceki altı yüz senelik İslam hayatının ideal bir örneği tutulmaktadır. Ondandır da bu bereket, kalite ve revaçta bir âlim gelmemiş, geldiyse de üzerinden, Nevevî'nin ardından geçtiği kadar sene geçerek asırların kararıyla büyüklüğü tescil edilmemiştir.

Kendi şeyhini-hocasını herkes över ancak bu on, yirmi, elli sene sürer. Yüz sene geçtikten yani zaman o kişiyi tozlandırdıktan sonra adına yazılmış şiirleri bile ortalıkta bulmak mümkün olmaz. Nevevî'nin vefatı üzerinden yedi tane yüz yıl geçmiş ancak adı bugün dahi anıldığında tüyleri ürperten biri olmaktadır.

Sağlığında, Haçlılar'ı dize getirip Moğollar'ı İslam toprağından kovalayan bir yiğit. Ondandır önceki âlimlerin "tabii efendim, tam münasip buyurduğunuz gibi..." yollu yağlama tavırlarıyla onayladıkları sultanın huzuruna çağrıldığında, Mısır'dan Hatay'a kadar İslam toprağını Haçlı ordusundan kurtarmış cesur komutan Baybars'a, uzun savaşılarından dolayı hâsıl olmuş gelir ihtiyacını Suriye'ye yeni vergiler getirmek suretiyle kapatma arzusuna karşın cesaretle hakkı dik tutmuştur. Baybars, halk arasında dedikodu çıkmasını engellemek için ulemanın onayını alma yoluna gittiği karar için, Nevevî adlı birinin

de bulunduğu ve onun halk tarafından sevildiğini duyunca, huzuruna getirilmesini talep ediyor. Otuzlu yaşların sonundaki o mübarek âlim geldiğinde ona kararını ve gerekçesini açıklayınca, Nevevî, teklifi reddederek sultanın sarayındaki yüzlerce hizmetçinin yarısı salınsa bütün Suriye'nin karnını doyurmanın mümkün olacağını ve milletin savaştan önce saray için masraf ettiğini söylüyor.

Kendinden önceki sultanı boğarak öldüren ve İslam toprağından Moğol belasını def ettiği, güçlü bir orduya sahip olduğu için adı anılırken dikkat edilen, zamanının en güçlü hükümdarlarından Baybars bu sözler karşısında afallayarak ilk tepkisini "kesin maaşını ve bunu işten atın!" diye gösteriyor. Danışmanları sultana, Nevevî'nin devletten maaş almadığı gibi başka hiçbir insandan da bir kuruşa tenezzül etmeyen biri olduğunu söylüyorlar.

Hadi *Riyâzu's-Sâlihîn* ve *el-Ezkâr* eserleri geldi diyelim, yedi asırdan beri Nevevî'nin şöhreti bugüne nasıl gelebildi sanıyoruz? Üstelik bu kişi müthiş bir mutasavvıf, müthiş de bir selefi. Halk adamlığı ise o var, âlimlikse o da var.

Nevevî'yi bilmek, bir cümleyle, Allah'ın bu fani âlemde kimin elinden tutacağını bilmektir. Nevevî bilindiğinde, bu işin okumakla mı bilgisayar satın almakla mı olabileceği anlaşılır. Modern kurumlarda eğitim görmekle, unvan sahibi olmakla mı ilgili yoksa Allah elinden tutup kuluna yardım etmesiyle mi; bunu Nevevî'nin hayatından öğrenebiliriz.

*

1976'dan beri *Riyâzu's-Sâlihîn*'i okuyor ve okutuyorum. Allah nasip etti, büyük bölümünü ezberledim. Buharî'nin de mühim bir bölümünü ezberledim ancak beni *Riyâzu's-Sâlihîn*'e bağlayan, müellifinin adı anılınca içimi hareketlendiren ne olduğunu anlayamıyorum. Geçtiğimiz yıl Suriye'ye gittim, niyetimde Selahaddin-i Eyyubî'yi ziyaret etmek vardı, Neva'ya da gidecektim. Arkadaşlar arabayı da hazırladıkları hâlde cesaret edip yola çıkamadım. Baybars'ı ezen o şey neyse beni de ezdi.

Mesele hadis-i şeriflerse *Riyâzu's-Sâlihîn*'de 1900 hadis var ve üstelik onları İmam Nevevî'nin önüne getiren de İmam Buharî, İmam Müslim gibi muhaddislerdir. Yani İmam Nevevî eserindeki hadisleri ondan önce yaşamış ve hadis-i şerifleri derlemiş âlimlerin eserlerinden almıştır. Dolayısıyla mesele hadislere önceki âlimlerin gösterdiği türden bir 'kaynak oluşturma' gayreti değildir.

Hocam Abdülfettah Ebu Gudde ile sohbet ettiğimiz esnada İmam Nevevî'nin evliyaullahtan olmasına ne diyeceğini kendilerine sormuştum da "öyle şey olmaz!" diyerek, Nevevî'nin evliyaullahın sultanı sayılacağını söylemişti. Gerekçesini de şu minvalde ifadelerle izah etmişti: Bir şeyhi ona bağlı silsiledeki insanlar över, İmam Buharî'yi hadis ehli över, İmam Malik'i Malikîler över, bir zatı ona bir yönden bağlı kişiler över ama kelime-i tevhide iman edip de Nevevî'yi övmeyen kimse yoktur. Ümmetin ittifakıyla evliyadan bir zattır.

Şüphesiz ki kabir âlemine gitmiş kimselere ne olduğunu sadece Allah Teâlâ bilebilir, biz toprağın altındakilere ne olacağını tayin edicileri değiliz fakat zahirle hükmettiğimizde, Resûlullah aleyhisselamın ifadesiyle, "gördüğümüzde bize Allah'ı hatırlatan" insanların veli olduğunu biliyoruz. Nevevî de bize onu değil mezarını bile görmediğimiz hâlde Allah'ı, Resûlullah'ı hatırlatırken ve yüz binlerce insan misvak sünnetinin önemini, sabah namazında camiye gitmenin heyecanını ondan öğrenmişken veli olduğunu söylememiz nasıl mümkün olmasın?

Babası salih ve değerli bir insan olan Nevevî'nin sülalesinde bir bereket bulunduğunu söylemek mümkün olabilir. Fakat esmer, cüssesiz ve ufak tefek bu adamın hem kendi zamanında hem şu yaşadığımız devirde bile ilminin ve abidliğinin şöhretine nasıl erdiğini bilmemiz çok önemlidir; böylece bizim de aslında neyi kaybettiğimizi anlamamız mümkün hâlde gelecektir. Çünkü bunun diplomalı, okumuş ve yazmış nice kimsemiz olduğu hâlde onların peşinden neden gidemediğimizi de açıklayan bir tarafı vardır.

*

Neva'dan on sekiz yaşında çıkan ve Dimeşk (Şam)'teki Revahiye medresesine yerleşen Nevevî, yirmi altı senesini geçirdiği ve bizzat kendisinin, talebelerinin anlatımlarıyla da destekli biçimde bilindiği üzere tek bir defa başını yastığa koymamıştır. İmam Nevevî'ye göre gece, insanların yataklarına çekildikleri zaman dilimi, Allah ile baş başa kalma anıdır –uyuma vakti değil.

Peki hiç uyumamış mı? Uyumasa delirirdi, elbette uyumuştur. İbni Attar bu uyuma işini şöyle anlatıyor: Okumak için kütüphanelerden aldığı kitapları teslim etmeden önce rahlesi başında uyuyakalıyor, ne kadar uyuyorsa zaman geçiyor ve uyandığında da “İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn, ömür bitti!” deyiveriyor. Kim bilir gece ikiye kadar okumuş, ikiden sonra ne kadar uyukladıysa artık, uyandığında cenaze ve musibet haberi gelince okunacak duayı okuyor!

Altı yıl süren talebeliğinin ardından aynı medresede müderris olarak görev alan ve bu altı yıl boyunca her gün on iki hocadan ders okuyan Nevevî, o derslerin de mütalaasını yani üzerlerindeki bir nevi ödev çalışmalarını aynı gün bitirme âdeti olduğunu söylemektedir. ‘Ders’ ile kastedilenin de bizim bugünkü saat endekli (örn. 50 dakika) ders süremize benzer bir sınır içerdiği yanılığına düşülmemelidir; ders başına oturulur ve hoca bitirene kadar o ders devam ederdi.

Nevevî'nin altı yılda okuduğu dersler ve kitapların neler olduğu da kaydedilmesi gereken bir listedir. Evvela Arapça, fıkıh ve hocalık için lazım temel bilgileri okumuş. Ardından *Sahîh-i Buharî*, *Sahîh-i Müslim*'i, *Sünen-i Tirmizî*, *Sünen-i Nesaî*, *Sünen-i İbni Mace* ve *Muvatta'yı* ders olarak okumuş ve bunların toplamı kadar hadis ihtiva eden *Müsned-i Ahmed*'i bitirmiş. Altı yılda ders olarak okuduğu kitaplar cilt bazında yüz on adet tutmaktadır.

Ve okuyor, üstelik altıncı yıl üzerine *Sahîh-i Müslim*'den ders aldığı hocasına bu kitaptan icazet almak istediğini söyleyerek ezberinden okuyor. ‘Okuyor’ dediğimiz yatarken uzanıp kitabın resimli sayfalarına göz gezdirmek değil! Bahsettiğimiz kitapta yedi bin hadis-i şerif bulunmaktadır. Müslim'in eserinin icazetli talebesi olduğundan, müellifin *Sahîh*'inin günümüze gelen silsilesinde Nevevî'nin de adı bulunur.

Nevevî uyku konusundaki hassasiyeti ve ilme olan düşkünlüğü yanında bir de pak midesiyle öne çıkmaktadır.

Şam'a geldiği günden ayrıldığı gün boyunca yani yirmi altı yıllık zaman zarfında, günde bir öğün yemek yiyerek hayatını devam ettirmiş. Ayda bir defadan fazla da et yememiş, Neva'dan taşıyarak getirdiği miktar anca bu kadarına el verdiğinden. Başkalarının getirdiklerini yemeyen, yalnızca babasının evden getirdiklerini midesine koyan bir anlayış sahibiymiş. Şam'da alışveriş ederek yemek temin etmemesinin sebebi ise şehirde çok sayıda vakıf arazisi bulunduğu, burada yetişen meyveler arasına kazara bunlardan bir tane karışmış olabileceği, yetimlerin hakkından midesine karışınca da ilminin bereketini kaçıracağından korkmasıymış. Yirmi altı yıl boyunca bu istikrarla tavrını sürdürmüştü.

Hiç salatalık yememesi talebelerinin dikkatini çekince gerekçesini çok cıvık bir yiyecek olması ve uyku getirebileceği, bu nedenle yememeyi tercih ettiği şeklinde açıklamış. Mide tertemiz olunca kafa da Allah'a açılmış.

Yirmi altı yıllık ilim hayatında elli altı ayrı bilim dalında eser verebilmesi ancak böyle mümkün olabilmiş ve sadece *Sahîh-i Müslim* için yazdığı şerh on iki cilt tutarındadır. Bunun adına bereket denir. Nevevî'nin yazdığı eserler yirmi altı yıla bölündüğünde her gün iki forma yazmış olması gerekiyor. Dinleyici veya anlatıcı olarak katıldığı dersler, siyasetle ilgilenmesi, halkla iç içe oluşu, oruç tutarak geçirilmiş ömür... nasıl vakit bulabilmiş? Bereket!

Hiç evlenmemiş olmasına gelince:

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin en mühim sünnetlerinden olan evliliğe böylesi sünnet ehli ve hadis hizmetkârı bir kimsenin azmetmemiş olması dikkate değerdir. Konunun izahı için ilk söylenecek olan, kemalin Allah'a mahsus olduğudur yani kullardan hiç kimse her şeyi tam ve eksiksiz yapamayacağı gibi profil bakımından da kusursuz ve pürüzsüz değildir. İkincisi, Nevevî'nin bizzat kendisinin de cevaplandığı bu sorunun bizim dikkatlerimizden kaçan ve hassasiyetimizi göstermekte kusur ettiğimiz bir yönüne işaret etmektedir. "Evlenmenin sünnet olduğunu biliyorum ancak kadınların hakkını ödemekten korkuyorum, o sebeple evlenemiyorum" dermiş. Hanımından illallah edip onun hukukunu çiğnemek ve bu nedenle harama düşmek korkusundan dolayı evlenmediği, kendi beyanıdır.

Ayrıca evliliğin fitrî bir ihtiyaç olduğu hakikatinden hareketle söylenmelidir ki insan bu ihtiyacını gidermediği zaman ya sosyal ya sağlık bakımından ama illa bir açıdan sorunlu hayat yaşamaya mecburdur. Burası malum ancak bir insan düşününüz ki yaşamak denince kitap okumayı anlıyor. Akı, fikri, sabahı, gecesini kitap olmuş ve uykusunu bile rahle başında uyuyan insanın evliliğe ihtiyacı ne derecede olabilir? Yorulup gözleri ağrıyınca okumakta olduğundan başka bir kitaba geçmeyi çare bilecek kadar kitaplar arası yaşayan insana kitap dışında teselli ne kadar sunabilirsiniz?

Evlenmeyen âlimlerimiz tarihimiz boyunca az da sayılsa olmuştur. Taberî, İbni Teymiye, Zemahşerî gibi meşhur isimler de bu gruptandır. Abdülfettah Ebu Gudde rahmetullahi aleyh, otuz beş kadarını bir kitapta toplayarak hayatlarını anlatmıştır. Allah Teâlâ bazı kullarını bu hususta fitraten ihtiyaçsız yaratabilmektedir. Nitekim evliliği istemek fizikî ihtiyaçların bulunmasıyla doğru orantılı olarak söz konusu olur veya olmaz. Gıdasını en az seviyede tutarak yaşayan insanın vücudu nereden bulup da hormon üretecek ve o kişi için evlilik bir mecburiyet hâlini alacak?

Tabiidir ki Nevevî ve onun gibi yüz bin âlim bile evlenmemiş olsa bu durum sünnet-i seniyyenin hükmünü değiştirmez. Evlenmemiş olması kişinin kendisiyle ilgili olmakla sınırlıdır.

*

Bizi Nevevî'ye bağlayan nedir?

Adı kıyamet gününe dek ümmet-i Muhammed'in dilinde ve kalbinde yaşayacak bu mübarek kimseyle iman ortak paydamız dolayısıyla mı burada adını anmaktayız?

Ona gelinceye kadar milyonlarca iman kardeşimiz var, yaşadığı ve öldüğü yere binlerce kilometre mesafede yaşıyoruz üstelik. Ümmet-i Muhammed'i Nevevî'ye bağlayan başka bir şeydir: Onun Allah'a açılışı, samimiyeti ve teslimiyeti kırk beş yılda kırk beş asırlık güç birikimine sebebiyet vermiştir. Dünya dillerine tercüme edilen *Riyâzu's-Sâlihîn*'in müminler üzerinde vesile olduğu bereket yüz yıllardır bitmeden sürmektedir. Arabistan'da kaldığım senelerde ortaokul düzeyindeki çocukların bu eseri ezberlediklerini görür de hayretimi gizleyemezdim. Çocuklara ezberletmeye varıncaya dek süren bir bereket ve devamlılık bu esere nasip olmuştur.

Bir gün akrabaları ve talebeleri yoluna çıkıp Nevevî'ye kıyamet gününde onlara şefaati ricasını dillendirdiklerinde cevap olarak, "eğer Allah kıyamet günü sıratı geçmeyi bana nasip ederse beni sevenlerin hepsinin arkasından yürüyeceğim" diyor. Yani kurtulursa dostlarıyla yan yana bulunmayı istediğini söyleyecek alıcınaplığı gösteriyor. Bunun içindir ki arkadaş-akraba grubuyla *Riyâzu's-Sâlihîn* okunan bir mecliste bulunmak, bunu haftalık tekrarlarla devamlılaştırmak, o büyük âlime, eserini okuyarak bağlanmak bir nasip meselesidir. Müslüman, *Riyâzu's-Sâlihîn*'e tutunmalıdır. Kaldı ki esas adı *Riyâzu's-Sâlihîn min Kelâm-i Seyyidi'l-Mürselîn* (*Peygamberlerin Efendisinden Salihler için Sözler*) olan o büyük eserin adının ikinci kısmındaki peygamberler efendisinin şefaati de söz konusu olacaktır, Nevevî'den görülmezse diğer şefaatten umulan mutlaka görülür.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.